



ČESKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavního soudu

Jm é n e m r e p u b l i k y

Ústavní soud rozhodl v plénu složeném z předsedy soudu Josefa Baxy a ze soudců a soudkyň Josefa Fialy, Jaromíra Jirsy, Veroniky Křesťanové (soudkyně zpravodajky), Tomáše Lichovníka, Kateřiny Ronovské, Jana Svatoně, Pavla Šámala, Vojtěcha Šimíčka, Jana Wintra, Jiřího Zemánka a Daniely Zemanové o návrhu **Ministerstva vnitra** na zrušení čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 1 věty poslední, čl. 5 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a přílohy č. 3 ve slovech „Objemný odpad 3,30 Kč/kg“ obecně závazné vyhlášky obce Stachy č. 1/2022, o stanovení obecního systému odpadového hospodářství, za účasti obce **Stachy**, sídlem Stachy 200, zastoupené JUDr. Tomášem Samkem, advokátem, sídlem Pražská 140, Příbram, jako účastnice řízení, a **veřejného ochránce práv**, sídlem Údolní 658/39, Brno, jako vedlejšího účastníka řízení, takto:

I. Ustanovení čl. 5 odst. 1 věty poslední a přílohy č. 3 ve slovech „Objemný odpad 3,30 Kč/kg“ obecně závazné vyhlášky obce Stachy č. 1/2022, o stanovení obecního systému odpadového hospodářství, se zrušují dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

II. Ve zbývajících částech návrhu se zamítá.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci a znění napadených ustanovení

1. Ministerstvo vnitra (dále též „navrhovatel“) se návrhem podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a § 64 odst. 2 písm. g) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), domáhá zrušení v záhlaví uvedených ustanovení obecně závazné vyhlášky obce Stachy č. 1/2022, o stanovení obecního systému odpadového hospodářství (dále jen „Obecně závazná vyhláška“), pro rozpor s § 59 a násl. zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech (dále jen „zákon o odpadech“).
2. Obec Stachy (dále jen „obec“) Obecně závaznou vyhláškou zavedla systém odpadového hospodářství. Některými z napadených ustanovení upravila poplatky za ukládání určitých složek odpadu (konkrétně nebezpečného odpadu a objemného odpadu) a posledním z napadených ustanovení určila místo pro ukládání rostlinného odpadu.
3. Napadená ustanovení Obecně závazné vyhlášky včetně příslušných nadpisů zní takto:

Čl. 4

Svoz nebezpečných složek komunálního odpadu

2) *Nebezpečný odpad lze také odevzdávat ve sběrném dvoře provozovaném městem Vimperk, který je umístěn na adrese Sklářská 388/21, 385 01 Vimperk. Případné úhrady za odkládání nebezpečného odpadu ve Sběrném dvoře Vimperk se řídí ceníkem Sběrného dvora Vimperk pro občany z obcí a jejich osad, které mají uzavřenou smlouvu s Městskými službami Vimperk s. r. o. a je uveřejněn na internetových stránkách města Vimperk (www.vimperk.cz).*

Čl. 5

Svoz objemného odpadu

1) *... Odkládání objemného odpadu o hmotnosti přesahující 100 kg za jednu domácnost a kalendářní rok bude zpoplatněno dle ceníku, který tvoří přílohu č. 3 této vyhlášky.*

2) *Objemný odpad lze také odevzdávat ve sběrném dvoře provozovaném městem Vimperk, který je umístěn na adrese Sklářská 388/21, 385 01 Vimperk. Případné úhrady za odkládání objemného odpadu ve Sběrném dvoře Vimperk se řídí ceníkem Sběrného dvora Vimperk pro občany z obcí a jejich osad, které mají uzavřenou smlouvu s Městskými službami Vimperk s. r. o. a je uveřejněn na internetových stránkách města Vimperk (www.vimperk.cz).*

Čl. 10

Komunitní kompostování

2) *Rostlinné zbytky z údržby zeleně, zahrad a domácností ovoce a zelenina ze zahrad a kuchyní, drny se zeminou, rostliny a jejich zbytky neznečištěné chemickými látkami,*

kteře budou využity v rámci komunitního kompostování, lze odkládat do kontejnerů přistavených v jednotlivých sběrných místech vyjmenovaných v příloze č. 1 této vyhlášky.

Příloha č. 3 k Obecně závazné vyhlášce obce Stachy č. 1/2022, o stanovení obecního systému odpadového hospodářství

Ceník za odkládání objemného odpadu, stavebního a demoličního odpadu o hmotnosti přesahujícího 100 kg na jednu domácnost a kalendářní rok na centrálním sběrném místě na parcele č. 1184/6 k. ú. Stachy

Objemný odpad *3,30 Kč/kg*

4. Pro přehlednost a snazší porozumění odůvodnění Ústavní soud již na tomto místě uvádí i plné znění čl. 4 odst. 1 Obecně závazné vyhlášky (kteře není napadáno vůbec) a čl. 5 odst. 1 Obecně závazné vyhlášky (kde je napadána pouze poslední věta) včetně příslušných nadpisů:

Čl. 4

Svoz nebezpečných složek komunálního odpadu

1) Svoz nebezpečných složek komunálního odpadu je zajišťován minimálně dvakrát ročně jejich odebráním v centrálním sběrném místě do zvláštních sběrných nádob k tomu sběru určených. Informace o svozu jsou zveřejňovány na úřední desce Obecního úřadu Stachy a na internetových stránkách obce Stachy.

Čl. 5

Svoz objemného odpadu

1) Svoz objemného odpadu, u kterého některý z rozměrů přesáhne 2 m, je zajišťován vždy po předchozím objednání u Obecního úřadu Stachy alespoň 2 dny předem jeho odebráním v centrálním sběrném místě. Ostatní objemný odpad lze odkládat na centrálním sběrném místě v provozní době centrálního sběrného místa, která bude aktuálně uveřejněna na úřední desce Obvodního úřadu Stachy. Odkládání objemného odpadu o hmotnosti přesahující 100 kg za jednu domácnost a kalendářní rok bude zpoplatněno dle ceníku, který tvoří přílohu č. 3 této vyhlášky.

5. Podání návrhu na zrušení napadených ustanovení předcházelo postup podle § 123 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, v němž navrhovatel rozhodnutím ze dne 25. 5. 2023 č. j. MV-164329-17/ODK-2022 pozastavil účinnost napadených ustanovení. Rozklad obce proti uvedenému rozhodnutí zamítl ministr vnitra rozhodnutím ze dne 8. 8. 2023 č. j. MV-109666-3/SO-2023, které bylo obci doručeno dne 9. 8. 2023.

II.

Argumentace navrhovatele

6. V obsáhlém návrhu navrhovatel shrnuje svůj dosavadní postup vůči obci. Vlastní argumentaci ve prospěch zrušení napadených ustanovení navrhovatel strukturuje podle testu čtyř kroků, který Ústavní soud zpravidla používá při přezkumu obecně závazných vyhlášek obcí.

7. Z návrhu je zřejmé, že z pohledu navrhovatele napadená ustanovení ob stojí z hlediska prvních dvou kroků testu. Navrhovatel uznává, že obec vydala Obecně závaznou vyhlášku v rámci své pravomoci a při jejím vydání se nepohybovala mimo rámec zákonem vymezené věcné působnosti.

8. Navrhovatel má za to, že napadená ustanovení neobstojí ve třetím kroku testu. Má totiž za to, že obec při vydání Obecně závazné vyhlášky zneužila svou působnost. Konkrétně v případě čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 1 věty poslední, čl. 5 odst. 2 a přílohy č. 3 podle navrhovatele obec obchází zákon, neboť nad rámec místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství zatěžuje ukládání vybraných druhů odpadu dalšími platbami (byť i soukromoprávními). V případě čl. 10 odst. 2 Obecně závazné vyhlášky obec podle navrhovatele přihlíží k nerelevantním úvahám.

9. Tím, že obec v Obecně závazné vyhlášce zmiňuje sběrný dvůr ve Vimperku jako místo, kam je možno odkládat odpad, stal se tento sběrný dvůr součástí systému odpadového hospodářství obce Stachy. Proto i ve vztahu ke zde uloženému odpadu je obec povinna plnit povinnosti původce odpadu.

10. Obec má veřejnoprávní povinnost přebírat komunální odpad od nepodnikajících fyzických osob, při jejichž činnosti na území obce daný komunální odpad vzniká. Náklady spojené s plněním této veřejnoprávní povinnosti nese obec. K jejich hrazení může obec zavést některý z poplatků za komunální odpad. Není však možno nad rámec těchto poplatků vyžadovat další platby. Takový postup je podle navrhovatele v rozporu s § 59 a násl. zákona o odpadech.

11. Ve vztahu k čl. 10 odst. 2 Obecně závazné vyhlášky navrhovatel uvádí, že podle mapek v příloze č. 1 Obecně závazné vyhlášky obec stanovila stejné místo k odkládání biologického odpadu i pro odkládání rostlinných zbytků z údržby zeleně, čímž nepřípustně propojila režim nakládání s odpadem s režimem předcházení vzniku odpadu. Tento postup je podle navrhovatele v rozporu s § 59 odst. 2 a 5 písm. e) zákona o odpadech.

12. S ohledem na to, že podle navrhovatele napadená ustanovení nesplňují požadavky třetího kroku testu, je jeho vyjádření ke čtvrtému kroku již jen stručné. Namítá, že na směšování míst pro odkládání bioodpadu a míst pro soustřeďování rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností je možno nahlížet i jako na zjevně nerozumné, a to právě z důvodů, které navrhovatel vysvětlil v předchozí argumentaci (viz bod 10). Navrhovatel výslovně uvedl, že žádné další argumenty výlučně ve prospěch závěru, že je dané ustanovení zjevně nerozumné, nemá.

III. Průběh řízení před Ústavním soudem

13. Soudkyně zpravodajka podle § 69 odst. 1 zákona o Ústavním soudu zaslala obci jako účastnici řízení návrh k vyjádření a podle § 69 odst. 3 téhož zákona rovněž požádala veřejného ochránce práv o vyjádření, zda vstupuje do řízení. Veřejný ochránce práv podáním ze dne 20. 9. 2023 Ústavní soud vyrozuměl, že do řízení vstupuje.

14. Obec Stachy se vyjádřila, že návrh považuje za nedůvodný a Obecně závaznou vyhlášku považuje za souladnou se zákonem. V úvodu poukázala na to, že pravomoc obce vydávat obecně závazné vyhlášky je projevem ústavně zaručeného práva na samosprávu. Nesoulad obecně závazné vyhlášky s metodickými či koncepčními názory navrhovatele proto nemůže vést k jejímu zrušení. Záměrem obce při přijímání Obecně závazné vyhlášky bylo najít efektivní a spravedlivý způsob, jak likvidovat komunální odpad, a to i s přihlédnutím k požadavku na minimalizaci objemu odpadu a na dosahování co nejvyšší míry recyklace.

15. K čl. 4 Obecně závazné vyhlášky obec uvedla, že podle jejího názoru neporušuje § 59 zákona o odpadech, neboť obec umožňuje odkládat nebezpečný odpad na místě jí určeném bez jakéhokoliv omezení. Pouze nad rámec této možnosti dostupné přímo v obci (v rámci svozu organizovaného alespoň dvakrát ročně) obec nabídla rovněž další alternativu spočívající v možnosti ukládat nebezpečný odpad na sběrném dvoře provozovaném jinou obcí za podmínek stanovených touto obcí.

16. K čl. 5 Obecně závazné vyhlášky obec uvedla, že ani zde neshledává rozpor s § 59 zákona o odpadech, neboť se oním ustanovením pouze brání před zneužíváním systému a snaží se motivovat osoby předávající komunální odpad ke zvýšenému třídění odpadu a optimalizovat náklady na provoz systému obecního odpadového hospodářství.

17. K čl. 10 Obecně závazné vyhlášky obec uvedla, že toto ustanovení pouze stanovuje místa, kde bude obec uvedené rostlinné zbytky přebírat. V obci nedochází k produkci jiného biologicky rozložitelného odpadu než rostlinných zbytků, proto je podle obce možno shromažďovat rostlinné zbytky ve stejných nádobách. Takový postup nijak neomezuje občany obce při jejich nakládání s odpadem.

18. Veřejný ochránce práv se ve vyjádření omezil výlučně na problematiku poplatků za ukládání vybraných druhů odpadu. Pokud jde o otázku komunitního kompostování, veřejný ochránce práv uvedl, že tuto problematiku s ohledem na nedostatek vlastních poznatků z praxe ponechá bez vyjádření. V otázce zpoplatňování odkládání vybraných druhů odpadu se veřejný ochránce práv ztotožnil s navrhovatelem v tom, že napadená ustanovení obcházejí § 59 zákona o odpadech, a připojil se k návrhu na jejich zrušení.

19. Veřejný ochránce práv uvedl, že ve své praxi se opakovaně setkává s tím, že obce se pokoušejí podobné platby vybírat v případech, kdy objem komunálního odpadu produkovaného nepodnikající fyzickou osobou překračuje množství, které obec vzhledem k místním podmínkám považuje za obvyklé. Zákon obcím ukládá povinnost přebrat veškerý komunální odpad vznikající na jejich území při činnosti nepodnikajících fyzických osob. Zároveň zákon obcím stanoví možnost zavést k financování systému nakládání s komunálním odpadem jeden z poplatků za komunální odpad. Z této zákonné

úpravy veřejný ochránce práv dovozuje, že je nepřipustné, aby obec vybírala další (byť i soukromoprávní) platbu za plnění svých veřejnoprávních povinností.

20. Soudkyně zpravodajka zaslala vyjádření obce na vědomí veřejnému ochránci práv a rovněž vyjádření veřejného ochránce práv na vědomí obci a poskytla jim možnost repliky. Této možnosti obec ani veřejný ochránce práv nevyužili.

21. Dále soudkyně zpravodajka zaslala vyjádření obce i veřejného ochránce práv navrhovateli k replice. Navrhovatel v replice poukázal na to, že veřejný ochránce práv se ztotožnil s jeho argumentací, a proto se v replice k jeho argumentům podrobněji nevyjadřoval.

22. Svou repliku navrhovatel zaměřil na argumentaci obce. Uvedl, že respektuje právo obcí přijímat obecně závazné vyhlášky a že do něj zasahuje pouze v případech, vyžaduje-li to ochrana zákona a jen způsobem stanoveným zákonem. Ke konkrétním argumentům obce navrhovatel poskytl podrobnou repliku, přičemž v zásadě zopakoval argumenty rekapitulované výše v části II.

23. Ústavní soud dospěl k závěru, že od ústního jednání nelze očekávat další objasnění věci, a proto podle § 44 zákona o Ústavním soudu rozhodl ve věci bez jeho nařízení.

IV.

Procesní předpoklady řízení

24. Podle § 64 odst. 2 písm. g) zákona o Ústavním soudu je navrhovatel oprávněn podat návrh na zrušení jiného právního předpisu nebo jeho jednotlivých ustanovení podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy, jde-li o návrh na zrušení obecně závazné vyhlášky obce, kraje nebo hlavního města Prahy za podmínek stanovených v zákonech upravujících územní samosprávu. V posuzované věci je tímto zákonem obecní zřízení, zejména jeho § 123. Ústavní soud si z předložených podkladů ověřil, že zákonná procedura dozoru navrhovatele nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek obcí byla naplněna. Návrh na zrušení podalo oprávněné ministerstvo v zákonem stanovené lhůtě a po nabytí právní moci rozhodnutí o rozkladu podaném obcí proti rozhodnutí o pozastavení účinnosti napadeného ustanovení (§ 123 odst. 3 obecního zřízení). Protože Ústavní soud nezjistil ani jiný z důvodů nepřipustnosti návrhu, mohl přistoupit k jeho věcnému projednání.

V.

Přezkum napadených ustanovení

25. Podle svých ustálených judikатурních standardů Ústavní soud volí k posouzení souladu obecně závazných vyhlášek územních samosprávních celků (resp. jednotlivých ustanovení) s ústavním pořádkem nebo zákonem zpravidla test čtyř kroků [srov. nález ze dne 22. 3. 2005 sp. zn. Pl. ÚS 63/04 (N 61/36 SbNU 663; 210/2005 Sb.) a řadu dalších]. Zkoumá, zda zastupitelstvo obce mělo pravomoc vydat obecně závaznou vyhlášku, jejíž součástí je napadené ustanovení (první krok testu), zda se obec při vydání obecně závazné vyhlášky nepohybovala mimo zákonem vymezenou věcnou působnost,

tj. zda nejednala *ultra vires* (druhý krok testu), zda nezneužila zákonem svěřenou pravomoc a působnost (třetí krok testu) a zda přijetím napadeného ustanovení nejednala zjevně nerozumně (čtvrtý krok testu).

V. a)

Pravomoc k vydání Obecně závazné vyhlášky

26. K vydávání obecně závazných vyhlášek jsou obce, konkrétně jejich zastupitelstva, zmocněny čl. 104 odst. 3 Ústavy, a to v mezích působnosti zastupitelstva. Možnost obce nastavit obecní systém odpadového hospodářství obecně závaznou vyhláškou je výslovně předvídána v § 59 odst. 4 zákona o odpadech.

27. Jde-li o první krok testu, proces přijímání právních předpisů obce upravuje zejména obecní zřízení. Ústavní soud zjistil, že zastupitelstvo obce přijalo Obecně závaznou vyhlášku na zasedání dne 5. 9. 2022 za přítomnosti 11 z celkového počtu 15 zastupitelů (ostatní 3 byli omluveni, 1 neomluven). Pro přijetí hlasovalo všech 11 přítomných zastupitelů, což podle § 87 obecního zřízení postačuje k přijetí platného usnesení. Obecně závazná vyhláška byla dne 14. 9. 2022 vyhlášena ve Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů a dne 1. 10. 2022 nabyla účinnosti. První krok testu Ústavní soud považuje za splněný. Navrhovatel ostatně nenamítal vady v procesu přijímání napadené obecně závazné vyhlášky.

V. b)

Dodržení zákonem vymezené věcné působnosti

28. Možnost obce nastavit obecní systém odpadového hospodářství obecně závaznou vyhláškou je výslovně předvídána v § 59 odst. 4 zákona o odpadech. I navrhovatel uznal, že obec vydáním Obecně závazné vyhlášky nejednala *ultra vires*. Druhý krok testu tedy Ústavní soud považuje rovněž za splněný.

V. c)

Zneužití zákonem stanovené pravomoci a působnosti

29. S ohledem na různý charakter napadených ustanovení Ústavní soud pro posouzení třetího kroku tato ustanovení rozdělil do třech skupin.

30. Ustanovení čl. 5 odst. 1 věty poslední a přílohy č. 3 ve slovech „Objemný odpad 3,30 Kč/kg“ Obecně závazné vyhlášky zavádějí zpoplatnění ukládání objemného odpadu. Jde přitom o odpad, který je odložen na místě obcí k tomu účelu určeném. Proto obec podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech ve vztahu k tomuto odpadu má povinnosti původce odpadu. Nakládat s tímto odpadem je tak veřejnoprávní povinností obce. Pro financování plnění této povinnosti může obec ukládat jeden z místních poplatků podle § 10d zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích (dále jen „zákon o místních poplatcích“). Těmito poplatky jsou poplatek za obecní systém odpadového hospodářství a poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci.

31. V posuzované věci je nesporné, že obec zavedla místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství. Tento poplatek se vyznačuje tím, že je plošně vybírán od osob přihlášených v obci nebo vlastníků v obci nemovitost, a to bez ohledu na to, v jakém objemu reálně využívají obecní systém odpadového hospodářství.

32. Takto konstruovaný poplatek se vyznačuje tím, že jeho správa je efektivní a snadná. Z ekonomického pohledu obec těží z toho, že v případě konkrétního poplatníka mohou být skutečné náklady, které obci vzniknou jeho zapojením do obecního systému odpadového hospodářství, nižší než zaplacený poplatek. Tak tomu může být například v případě někoho, kdo se po většinu roku fakticky v obci nezdržuje. Na druhé straně může obec mít v případě konkrétního poplatníka reálně vyšší náklady na jeho zapojení do obecního systému odpadového hospodářství, než je částka, kterou tento poplatník na poplatku uhradil. Je věcí politického rozhodnutí obce v první řadě, zda takto konstruovaný poplatek zavede, dále pak jak stanoví jeho výši (v rámci zákonného limitu plynoucího z toho, že podle § 10h odst. 1 zákona o místních poplatcích může tento poplatek činit nejvýše 1 200 Kč ročně), popřípadě jak bude financovat případné další náklady, které obec se systémem odpadového hospodářství má a které jí výnos z poplatků nepokryje.

33. Jak upozornil i veřejný ochránce práv ve vyjádření, zavedením dalšího zpoplatnění ukládání některých typů odpadu obec na jedné straně vybírá plnou sazbu poplatku i od těch, kteří reálně produkují málo odpadu, avšak na druhé straně se snaží získat další prostředky od těch, kteří odpadu produkují více.

34. Celkově je možno uzavřít, že obec zneužívá svou působnost, spojuje-li s ukládáním odpadu, ohledně něhož má veřejnoprávní povinnosti původce odpadu, vedle místního poplatku rovněž další (byť i třeba soukromoprávní) platby. Tato opatření tudíž neobstála ve třetím kroku testu.

35. Závěr, že zpoplatnění ukládání objemného odpadu v rozsahu převyšujícím 100 kg na jednu domácnost a rok nesplňuje třetí krok testu, má za následek, že ve výroku I uvedená část napadených ustanovení Obecně závazné vyhlášky bude zrušena.

36. V tomto světle je třeba nyní posoudit i napadená ustanovení čl. 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 2 Obecně závazné vyhlášky, podle nichž může být nebezpečný a objemný odpad odkládán rovněž na sběrném dvoře ve Vimperku, přičemž tato služba může být zpoplatněna podle ceníku.

37. Posuzováním těchto ustanovení má Ústavní soud za rozhodné, že obec splňuje požadavky na sběr nebezpečného odpadu, které jsou stanoveny ve vyhlášce ministerstva životního prostředí č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, tedy že umožňuje svoz nebezpečného odpadu nejméně dvakrát ročně (viz výše citovaný čl. 4 odst. 1 Obecně závazné vyhlášky). Toto ostatně výslovně potvrdil navrhovatel ve své replice k vyjádření obce. Obdobně – po derogačním zásahu Ústavního soudu – platí, že obec umožní na svém území odkládat objemný odpad, a to bez množstevního omezení a bez dalších poplatků (viz výše citovaný čl. 5 odst. 1 věta první a druhá Obecně závazné vyhlášky).

38. Za těchto okolností Ústavní soud souhlasí s obcí, že možnost odkládat nebezpečný a objemný odpad rovněž na sběrném dvoře ve Vimperku představuje „něco navíc“, co obec nebyla povinna zajistit. I kdyby Obecně závazná vyhláška nezmiňovala možnost odkládat odpad rovněž ve Vimperku, tato možnost by stále existovala. Stejně tak je představitelné, že někdo i v současnosti může odkládat odpad rovněž na sběrném dvoře provozovaném třetí obcí, aniž by to obec Stachy jakkoliv regulovala. Napadená ustanovení neukládají nikomu povinnost sběrný dvůr ve Vimperku využívat a ani jejich případné zrušení nezabrání provozovateli sběrného dvora, aby za své služby účtoval ceny dle svého ceníku. Skutečnost, že obec Stachy dohodla s městem Vimperk pro své obyvatele (tedy pro osoby mající v obci Stachy trvalý pobyt a rovněž osoby, které mají ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci a mají zaplacený místní poplatek za odpady ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu) výhodnější podmínky pro využívání sběrného dvora ve Vimperku, tak nepředstavuje obcházení zákona, jak tvrdí navrhovatel. Předmětná ustanovení proto obstála ve třetím kroku testu.

39. Konečně čl. 10 odst. 2 Obecně závazné vyhlášky určil, že rostlinné zbytky mohou být ukládány na místa specifikovaná v příloze č. 1 k Obecně závazné vyhlášce. Toto ustanovení, které pouze určuje, že rostlinné zbytky mohou být ukládány na určitém místě v obci, samo o sobě nemůže představovat zneužití působnosti obce. Výhrady vůči tomu, jak konkrétně je realizováno ukládání odpadu na místě určeném napadeným ustanovením, nejsou důvodem pro zrušení napadeného ustanovení. Případné porušování povinností obce při nakládání s odpadem je třeba řešit v rámci kontrolních procesů podle zákona o odpadech či souvisejících předpisů. Ústavní soud tedy uzavírá, že toto ustanovení obstálo v třetím kroku testu.

V. d)

Posouzení ustanovení z hlediska jejich zjevné nerozumnosti

40. Ohledně čl. 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 2 Obecně závazné vyhlášky navrhovatel nepředestřel žádné argumenty pro závěr, že jde o ustanovení zjevně nerozumná, neboť měl za to, že nesplní již předchozí krok testu. Ani Ústavní soud neshledává, že by určení, že odpad určitého druhu může být odkládán rovněž ve sběrném dvoře v jiné obci, která je v daném případě navíc vzdálena méně než 15 km od obce Stachy, bylo opatřením zjevně nerozumným.

41. Ustanovení čl. 10 odst. 2 Obecně závazné vyhlášky navrhovatel považuje za zjevně nerozumné, nicméně pouze na základě argumentů, které ho vedly již k závěru, že přijetím tohoto ustanovení obec zneužila svou působnost. Ústavní soud ustanovení, které pouze zakládá možnost ukládat rostlinné zbytky na místo určené v příloze obecně závazné vyhlášky, neshledal zjevně nerozumné.

VI.

Závěr

42. Ústavní soud dospěl k závěru, že čl. 5 odst. 1 věty poslední a příloha č. 3 ve slovech „Objemný odpad 3,30 Kč/kg“ Obecně závazné vyhlášky jsou v rozporu s § 59 zákona

o odpadech, neboť jimi obec obcházela zákonnou úpravu a zaváděla další platby za ukládání odpadu nad rámec již vybíraného místního poplatku, čímž zneužila svou zákonem stanovenou působnost.

43. Z uvedeného důvodu Ústavní soud v tomto rozsahu návrhu vyhověl a podle § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu uvedená ustanovení zrušil ke dni vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

44. Ve vztahu ke zbylým ustanovením, která navrhovatel požadoval zrušit, Ústavní soud dospěl k závěru, že tato ustanovení obstojí a není dán důvod k jejich zrušení. Podle § 70 odst. 2 zákona o Ústavním soudu proto Ústavní soud návrh ve zbývajícím rozsahu jako nedůvodný zamítl.

Poučení: Proti rozhodnutí Ústavního soudu se nelze odvolat.

V Brně dne 29. listopadu 2023

Josef Baxa
předseda Ústavního soudu